

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Brudstykker af en Landsbydegns Dagbog

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520062016/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

*Brudstykker af en Landsbydegns Dagbog*

Thiele, den 13de Marts 1710.

Igaar, da vi kom hjem fra Snejpejagt, sagde naadig Herren til mig: „Og jeg hører, at Du forstaaer Fransk?“ – „Lidt, naadig Herre!“ svarte jeg. – „Saa kan Du ikke heller varte op ved Bordet; vi kan jo ikke lukke Munden op for Dig.“ – „Akl! raabte jeg; naadig Herren vil dog ikke forskyde mig?“ – „Point de tout, svarte han: Du skal fra nu af være min Valet de chambre! Og naar Junker Kresten reiser til Paris, saa følger Du med – hvad synes Du derom?“ Jeg blev saa bevæget, at jeg ikke kunne sige et Ord, men kyste hans Haaend. Alligevel jeg nu glæder mig saare meget, saa tykkes mig dog, at jeg nødig ville herfra, og jeg troer virkelig, at mit Helbred er blevet slettere siden.

Thiele, den 1ste Mai 1710.

Ak, jeg elendige Menneske! nu veed jeg, hvad det er, jeg feiler; Ovidius har sagt mig det, han har gandske accurat beskrevet mig min Sygdom. Dersom jeg ikke tager fejl, saa hedder den *Amor*, paa Dansk: *Kjærlighed* eller *Elskov*, og den jeg er charmeret udi, maa uden al Tvivl være Frøken Sophie. Ak, jeg arme Daare! Hvad skal dette blive til? Jeg maa prøve hans *remedia amoris*!

– Nu nyssen saae jeg hende staae i Gangen, og tale meget venlig med Jens; – det skar mig som en Kniv i mit Hjerte. Det kom mig for, som jeg skulde skyde ham for Pauden, men saa hoppede hun mig forbi med et Smil; – jeg var tilmode, som naar jeg er paa Klapjagt, og et Stykke Vildt kommer mig paa Skud: mit Hjerte klapper mod mine Ribbeen, jeg kan knap faae min Aande, og mine Øine ere ligesom groede fast til Dyret – ah malheureux que je suis!

Thiele, den 17de Juni 1710.

Hvor dog Gaarden nu tykkes mig øde og keedsommelig. Det naadige Herskab er borte, og kommer først hjem om otte Dage. Hvordan skal jeg faae Ende paa dem? Jeg har ikke Lyst til nogen Ting. Min Bøsse hænger fuld af Støv og Rust, og jeg gider ikke gjort den reen. Jeg kan ikke begribe, hvordan Jens og de Andre kan være saa glade og lystige; de prate og skoggre, saa det giver Echo i Lødegaarden – jeg sukker